

[Rahbek.]

Esbjerg By og Omegn har været inde under i de senere Aar, er det nødvendigt, at der bliver gjort Alvor af, at der bliver foretaget noget. Udviklingen har for Skolens Vedkommende givet sig Udslag i et stærkt stigende Elevantal, saaledes at medens Skolen den 1. September 1928 havde 250 Elever, saa havde den nu 5 Aar efter, den 1. September 1933, 353 Elever, altsaa en Stigning i 5 Aar paa 103. Den stærke Stigning i Elevantallet skyldes for øvrigt ikke mindst Tilgangen udefra, saaledes at Forholdet i Øjeblikket er det, at tæt op imod Halvdelen af Eleverne kommer fra Oplandet, det vil sige fra Kommunerne uden for selve Esbjerg. Det er derfor ikke mindst Oplandet, der er interesseret i, at der finder en forsvarlig og tidssvarende Ordning af Statskolens Forhold Sted, hvilket efter min Mening kun kan ske ved, at der opføres en ny Skolebygning, da Mulighed for Udvidelse nu ikke længere er til Stede paa den gamle Plads.

Det fremgaar da ogsaa af det Andragende, som Udvalget i Efteraaret indsendte til den høje Regering og Rigsdag, at alle de lokale Autoriteter anbefaler at støtte Sagen. Jeg kan saaledes nævne, at Esbjerg Byraad har erklæret sig villigt til at stille en Grund til Disposition i det paagældende Øjemed, og at Ribe Amtsskoleraad har udtalt, at Tilvejebringelsen af nye Bygninger til Esbjerg Statsskole er stærkt tiltrængt, men at det formentlig i første Række maa blive en Statsopgave; men i Betragtning af den betydelige Interesse, hele Amtet har i, at Statsskolen sættes i Stand til at virke under tilfredsstillende ydre Former, vil Amtsskoleraadet være villigt til at tage Spørgsmaalet om Bidrag af Skolefonden under velvillig Overvejelse, naar der fra Ministeriets Side foreligger nærmere Planer og Overslag. Endvidere har Jerne Sogneraad for sit Vedkommende vedtaget, at det vil stille et Beløb paa 20 000 Kr. til Raadighed til Opførelsen af en ny Bygning for Statsskolen, og endvidere udtalt, at Statsskolens Indretning og Tilstand var uforsvarlig og gjorde en ny Bygning nødvendig.

Hvad det økonomiske Spørgsmaal angaar, saa er det efter min Mening ikke af den Beskaffenhed, at det kan volde uoverstigelige Vanskeligheder. Man regner med, at en ny Bygning vil kunne opføres for i alt 600 000 Kr. Man regner med, at den gamle Skole med Grund, der er takseret til 100 000 Kr. i Ejendomsskyld, vil kunne indbringe dette Beløb, og man regner endvidere med, at de lokale Tilskud i alt skulde kunne an-

drage et Par Hundrede Tusinde Kroner, saaledes at Halvdelen af Skolens Opførelsessum paa den Maade forlods skulde være dækket. Tilbage bliver da et Beløb paa ca. 300 000 Kr., som Staten for sit Vedkommende skulde ofre, fordelt over 2 Finansaar. Jeg synes ikke, at det skulde være uoverkommeligt.

Jeg vil derfor meget indtrængende henstille til den højtærede Undervisningsminister, at dette Spørgsmaal nu bliver løst paa en Maade, der er Staten værdig, og som giver baade Elever og Lærere Arbejdsvilkaar, som de kan være tjent med.

Jeg har saa endelig en Henvendelse til den højtærede Handelsminister. Den angaar Kartofflerne. Vi vedtog jo sidste Vinter en saakaldt Kartoffelordning, en Ordning, der skulde være et Sidestykke til Sukkerordningen. Ligesom visse Ægne gennem Sukkerordningen fik et Slags Monopol paa Landets Forsyning med Sukker, skulde Kartoffelordningen sikre en anden Del Eneret paa Landets Forsyning med Kartoffelmel, og hvis jeg ikke husker meget fejl, saa udtalte baade Ministeren og de forskellige Partiers Ordførere, at det var særlig de vestjyske Amter, som skulde have den for øvrigt meget beskedne Fordel, som der her var Tale om. Jeg kan for mit Vedkommende fuldt ud anerkende dette. Der er for mig ingen Tvivl om, at det netop er disse Ægne derude i Vestjylland, der er ramt allerhaardst af Krisen, og det er derfor kun rimeligt, at en saadan Ordning fortrinsvis kommer disse Ægne til gode.

Det viste sig nu, at der blandt Kartoffelavlernes var meget stor Interesse for Sagen, hvad der gav sig Udslag i Tegning af Fabrikskartofler i et Omfang, der forudsatte Bygning af langt flere Fabrikker, end der kunde blive Tale om til Landets Forsyning med Mel. Antagelig af denne Grund ønskede den højtærede Minister nedsat et mindre Udvalg, der skulde være raadgivende med Hensyn til Fabrikkerne's Beliggenhed. Ministeren fik dette raadgivende Udvalg, som vistnok sammen med Ministeren udførte et meget grundigt Forarbejde. Det gik i alt Fald saaledes, at paa den Tid, da Kartofflerne skulde lægges, var der endnu ikke truffet nogen Afgørelse af, hvor de forskellige Fabrikker skulde bygges.

At dette var meget uheldigt, siger sig selv, bl. a. — hvad der har vist sig senere — fordi Fabrikkerne ikke kunde blive færdige til normal Tid, det vil sige ikke var færdige den Dag, Kartoffeloftagningen fandt Sted, og hvad det betyder, vil alle, som kender noget til dette Forhold, være klar